31994R2713

A BIZOTTSÁG 2713/94/EK RENDELETE
(1994. november 8.)
az egyes feldolgozott cseresznyefajták minimumimportár-rendszerére vonatkozó részletes alkalmazási szabályok megállapításáról szóló 2053/89/EGK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a legutóbb az 1490/94/EK bizottsági rendelettel [1] módosított, a feldolgozott gyümölcs- és zöldségtermékek piacának közös szervezéséről szóló, 1986. február 24-i 426/86/EGK tanácsi rendeletre [2] és különösen annak 9. cikke (6) bekezdésére,

mivel a legutóbb a 3821/92/EGK rendelettel [3] módosított 2053/89/EGK bizottsági rendelet [4] 2. cikke (3) bekezdése meghatározza azokat a feltételeket, amelyek szerint bizonyos feldolgozott cseresznyefajták viszonteladói árainak súlyozott átlagát kell importárnak tekinteni; mivel a védelem bármilyen mesterséges csökkentésének elkerülése érdekében rendelkezni kell arról, hogy a nyilvántartásba vett viszonteladói árból le kell vonni az import után ténylegesen kifizetett behozatali vámot és a közvetett adókat; mivel a fenti rendelet 2. cikke (6) bekezdése meghatározza a „végfelhasználó" fogalmát; mivel ez a fogalom nem vonatkozhat azokra a gyártókra, akik a terméket csomagolják, mert ez még akkor sem tekinthető az adott rendelkezések szempontjából feldolgozásnak, ha az így becsomagolt és kínált termék KN-kódja megváltozik;

mivel a 2053/89/EGK rendelet 6. cikke különleges ellenőrzési eljárást ír elő; mivel a tapasztalat azt mutatja, hogy a fenti eljárás alkalmazása esetén a szabad forgalomba bocsátás csak akkor engedélyezhető, ha a legutóbb a 2193/94 rendelettel [5] módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet [6] 248. cikkében megállapított biztosíték letétbe helyezése megtörtént; mivel ezt a biztosítékot akkor kell megkövetelni, ha a vámhatóságoknál megalapozott kétség merül fel az importár hitelességére vonatkozóan, még az említett 248. cikkben előírt ellenőrzéseket megelőzően is; mivel az utólagosellenőrzések esetében egyértelművé kell tenni, hogy intézkedéseket kell tenni a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet [7] 220. cikkével összhangban fizetendő vámok behajtására; mivel ezen kívül egyértelművé kell tenni, hogy minden ellenőrzési eljárás alapján esedékes vám után kamatot kell fizetni;

mivel a 2053/89/EGK rendelet 7. cikke (1) bekezdése meghatározza azokat a feltételeket, amelyek alapján a minimum importár betartottnak tekinthető; mivel a tapasztalat azt mutatja, hogy a torzulás elkerülése érdekében figyelembe kell venni a ténylegesen kifizetett behozatali vámokat és azoknak a kezeléseknek a költségeit, amelyeken az importált termék a behozatal után és a végfelhasználónak történő eladás előtt keresztülmegy;

mivel az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Feldolgozottgyümölcs- és Feldolgozottzöldség-piaci Irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2053/89/EGK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a 3. bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha megállapításra kerül, hogy a közvetlenül vagy a kereskedelmi közvetítőkön keresztül történő viszonteladáskor alkalmazott árak a ténylegesen kifizetett behozatali vámok levonása után bármely behozott szállítmány több mint 15 %-ánál alacsonyabbak a minimumárnál, akkor a fenti kiigazított árak súlyozott átlagát kell importárnak tekinteni.";

b) a 6. bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) E rendelet alkalmazásában: végfelhasználó az a gyártó, aki az adott terméket a szabad forgalomba bocsátáshoz benyújtott vámáru-nyilatkozatban szereplő termékektől eltérő, másik KN-kód alá tartozó termékké történő feldolgozás – de nem a csomagolás – céljára használja vagy pedig közvetlenül a fogyasztóknak értékesítő kiskereskedőt.";

[1] HL L 161., 1994.6.29., 13. o.
[2] HL L 49., 1986.2.27., 1. o.
[3] HL L 387., 1992.12.31., 24. o.
[4] HL L 195., 1989.7.11., 11. o.
[5] HL L 235., 1994.9.9., 6. o.
[6] HL L 253., 1993.10.11., 1. o.
[7] HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

2. A 6. cikk helyébe a következő rendelkezés lép:

„*6. cikk*

(1) Ha a vámhatóságok részéről alapos kétség merül fel arra vonatkozóan, hogy a szabad forgalomba bocsátáshoz benyújtott vámáru-nyilatkozatban szereplő ár a tényleges importárat tünteti-e fel, csak akkor engedélyezhetik a szabad forgalomba bocsátást, ha az importőr letétbe helyezte a 2454/93/EGK rendelet 248. cikke (1) bekezdésében szereplő biztosítékot, valamint a második albekezdésben említett hat hónapos időszakra vonatkozó kamatot. A nemzeti jogszabályok alapján a köztartozások visszafizetésére hatályban lévő kamatlábat kell alkalmazni.

Az importőröknek hat hónap áll rendelkezésükre annak bizonyítására, hogy a termék értékesítése olyan feltételekkel történt, amelyek garantálják, hogy betartották a minimum importárat. A határidő elmulasztása – a (2) bekezdés sérelme nélkül – a biztosíték elvesztését vonja maga után.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított határidőt az illetékes hatóságok az importőr megfelelően indokolt kérelme alapján legfeljebb három hónappal meghosszabbíthatják, feltéve, hogy a biztosítékot ennek megfelelően módosítják.";

3. A 7. cikk (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A minimum importár akkor tekintendő betartottnak, ha az importőr bizonyítékot szolgáltat a behozott szállítmány legalább 95 %-ánál arra, hogy a termék minden értékesítési fázisban – a végfelhasználónak történő eladást is beleértve – legalább a ténylegesen kifizetett behozatali vámok levonása után a minimum importárral megegyező áron került értékesítésre. Ha a termék a szabad forgalomba bocsátás után és a végfelhasználónak történő értékesítése előtt kezelésen megy keresztül, e kezelés költsége megjelenik a végfelhasználónak ajánlott eladási árban.";

4. A 10. cikk helyébe a következő rendelkezés lép:

„*10. cikk*

Ha az ellenőrzés során az illetékes hatóságok megállapítják, hogy a minimum importárat nem tartották be, behajtják a 2913/92/EGK rendelet 220. cikkével összhangban fizetendő vámokat. A behajtandó vagy később behajtásra kerülő vám összegének meghatározásakor figyelembe kell venni az áru szabad forgalomba bocsátásának az időpontjától a behajtás napjáig felmerült kamatokat. Az alkalmazott kamatláb megegyezik a köztartozások behajtására vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján érvényben lévő kamatlábbal."

2. cikk

A rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1994. november 8-án.

a Bizottság részéről

René STEICHEN

a Bizottság tagja